

Őszi félévem Angliában, avagy hogyan valósítottam meg az iskola segítségével a legnagyobb álmomat?

Mióta az eszemet tudom, el akartam menni Angliába. A fő célom London volt, ugyan, a piros buszok, a Big Ben meg a sokat emlegetett Buckingham palota miatt. Amikor beültem egy tréning hetes előadásra, ami az Erasmus Buddy programot hirdette, még nem tudtam, hogy az előadás után úgy jövök majd ki, hogy megyek Angliába.

A szállás

Mikor minden készen állt, a nyár utolsó igazán szép itthoni pillanatait élveztem, közbejött valami. A szállás. És itt úgy érzem, elérkeztünk az első - és talán legfontosabb – témához. A szállás, amit választottam, egy diákszállás Bradfordban, az egyetemtől nagyjából 11 percre. Ez a Hill & Standard. Előzetesen kiválasztottam a szobámat, le is foglaltam, át is utaltam a pénzt. A szállóval folyamatosan tartottam a kapcsolatot, hogy meggyőződjek arról, hogy biztosan van hova mennem, van hol aludnom. Kiderült, hogy a bankkal a szálló megszüntette a kapcsolatot, és a pénz, amit utaltam ott lebeg Angliában, valahol. Itt egy kicsit pánikba estem, hogy akkor ez most mit is jelent, amire a Hill & Standard nem adott egyenes választ, sőt, tulajdonképpen semmilyen választ nem adott, hetekig. Az utolsó napokban fel kellett őket hívnom, hogy mondjanak valamit, mire felajánlották az Emergency Room-ot, ahová az olyan sorsú embereket rakják, mint én, addig, amíg meg nem jön a pénz. Végülis, ez több, mint a semmi, úgyhogy elfogadtam.

Angliába megérkezve nagyon boldogan szálltam le a buszról, ami Manchester repteréről szállított el Bradford városába. Egy kedves magyar lány fogadott, akivel korábban már beszélünk, és aki hatalmas szerepet játszott a kint tartózkodásom során, és segített beköltözni az átmeneti szobámba. Ahol folytatódta a gondok. Az ajtót nem tudtam bezárni, kulcs hiányában, úgyhogy minden alkalommal a portást kellett hívnom, hogy engedjen be, ami nevetséges volt, aztán, hogy még fokozzuk az izgalmakat, a sok utazás és fáradalom után, csak egy zuhanyra és egy nagy alvásra volt szükségem. Nos, gyorsan kiderült, hogy a bojler sajnos elromlott, és a szerelő Hollandiából érkezik, a szerelési idő pedig nagyjából 1 hónapot vesz majd igénybe. De az idő legalább gyönyörű volt.

Szerencsére el tudtam intézni, hogy átrakjanak egy olyan épületbe, ahol van saját fürdőszobám, működő bojler és fűtés is.

Az utolsó 3 hétben, már tényleg igazán nem hiányzott semmi, megjelent egy rabló. Már mint, én konkrétan nem láttam, de 3 héten keresztül, minden nap bejött a konyhába, ellopott mindenkitől valamit, és utána távozott. Azt tudni kell, hogy a folyosót, ahol a szobánk volt, egy ajtó nyitotta, amihez csak nekünk volt kulcsunk, senki másnak. A recepción azt mondták, hogy a mi hibánk, mert nem zárjuk rendesen az ajtót (?), amit egyébként csak kívülről lehetett kulccsal kinyitni, bentről csak simán lenyomta a kilincset és kimentél. Úgyhogy mindent bent kellett tárolni a szobában, ami nem romlandó. Gyönyörű heteket okozott nekem ez a szállás, inkább ne menj oda.

Bradford

A kezdeti nehézségeket legyőzve egyébként csodálatos hely. Igen, biztosan olvastad már korábban, hogy a kultúrsokk, az wow. Igen, tényleg megdöbbenő, és nem feltétlen erre számít az ember, de egyébként egy csodálatos hely, az emberek kedvesek mindenkivel. Hogyha úgy döntesz, hogy kimész Bradfordba, akkor mindenképp látogass el a Global Caféba. Nekem az a hely volt az, ahol a legjobb barátaimat szereztem, és akik nélkül el sem tudtam volna képzelni a napjaimat. Általuk jutottam el kétszer is Skóciába, amit abszolút ajánlok tényleg mindenkinek, illetve vettem részt olyan programokon, amikről álmodni sem mertem volna. A közlekedés érdekes. Nincsenek zebrák, helyette lámpák vannak, de az itt élőket ez nem igazán

zavarja. A kocsik nem állnak meg, ha át szeretnél menni, és nem épp egy lámpás szakaszon vagy, csak ha nagyon jó napod van, vagy nekik van jó napjuk. Az embereket egyébként még a piros lámpa sem befolyásolja, ez inkább a gyalogosokra jellemző, ugyanis ők bárhol vannak átmennek, ha törik, ha szakad.

Utazás szempontjából én a vonatot ajánlom. Az a legolcsóbb, és leggyorsabb módja, hogy eljuss pl. Leeds-be vagy a környező városokba, amiket nem érdemes kihagyni.

A költségekről

Igen, tényleg drága, sajnós. Én bevásárolni általában az ASDA-ba mentem, ami a legközelebb volt hozzám. Sajnós az ASDA drága, de ki lehet fogni a jó árakat, ha odafigyelünk. Illetve még a LIDL az, ami viszonylag közel volt hozzám, és sokkal olcsóbb. Persze kicsit macerásabb, mert bár viszonylag közel volt, sajnós a nehéz szatyrokat cipelni nem a legjobb érzés. Én mindenképp a LIDL-t ajánlom, ha nagybevásárlásra kerül a sor, az apróságokat pedig inkább az ASDA-ban intéztem. Illetve a Marks & Spencerben nagyon finom a kenyér.

Beszéljünk az időjárásról.

Nyugi, ez most nem az kellemetlen „mind a ketten megállapítjuk, hogy milyen most az idő, majd hosszú kínos csend következik” féle beszélgetés lesz, főleg azért, mert inkább én fogok most mesélni. Azok, akik ha nyitott szemmel járnak, figyelnek dolgokra, emberekre, esetleg tudnak egy-két dolgot az Egyesült Királyságról, akkor tudják, hogy az időjárásról nem feltétlenül Napsütötte Toszkána jut eszébe az embereknek. De ezzel nincs is semmi baj. Én nagyon élveztem az időt kint, és meg kell hagynom, hogy kevesebbet esett az eső, mint vártam. Persze, ez nem azt jelenti, hogy nem ment tönkre 1 hónap alatt 3 esernyőm is, de ezt leszámítva egészen sokat sütött a nap. Van a briteknek egy mondásuk mi szerint „hogya nem tetszik az időjárás Angliában, várj 10 percet”. És ez a mondat talán a legnagyobb igazság, amit az időjárásról el lehet mondani.

Az egyetem

Nos, az egyetem szuper volt. Érdekes óráim voltak, a tanárok egyszerűen fantasztikusak voltak, segítettek, ahol tudtak, érdeklődtek, és végtelenül türelmesek voltak. Rengeteg szuper óráim volt, amikből mind nagyon-nagyon sokat tanultam, és ezt a tudást itthon is tudom majd hasznosítani. Óvodapedagógusi szakon vagyok, így voltak bonyodalmak a gyakorlat teljesítésével, amit egyébként nem is tudtam kivitelezni itthon, de abszolút megérte. Nem bánom. Minden van, büfé, lift, kávézó, számítógép.

Úgyhogy fantasztikus volt az egész.

Bradford minden arcát láttuk. Láttuk nappal és éjjel, hajnalban, és kora este. De minden alkalommal, ahányszor láttam, egyszerűen imádtam. Én csak ajánlani tudom. Persze, voltak nehézségek, de ezek tették széppé az egészet. És ezeket az emlékeket soha semmiért nem cserélném el senkivel. Én mindenkit csak buzdítani tudok arra, hogy merje bevállalni ezt a nagy utazást, gyűjtsön emlékeket, tapasztalatot, mert ha egy nap visszanezel, egy percig sem fogod bánni, hogy ott voltál.

Ha bármi kérdésed van, vagy több infót szeretnél arról, hogy milyen szállást válassz, vagy ha valami nem tiszta, akkor szívesen segítek neked. Megtalálsz facebookon Timii Hopka néven, illetve e-mailen is a hopkatimi31@gmail.com címen. ☺